

Detta brev har skickats till föreståndarna i de svenska frikyrkosamfundet.

Öppet brev med anledning av påve Franciskus besök i Sverige i oktober 2016

Är protesten över?

Detta brev skrivs med anledning av påve Franciskus planerade besök i Sverige. Stockholms katolska stift skriver på sin hemsida: *"Den 31 oktober 2016 kommer påve Franciskus till Lund. Det historiska besöket görs med anledning av att katoliker och lutheraner tillsammans uppmärksammar 500-årsminnet av reformationen."*¹

*Inbjudare till mötet 31 oktober är Lutherska världsförbundet och Vatikanen. För värdskapet under mötet står Svenska kyrkan i nära samarbete med katolska kyrkan i Sverige och Sveriges kristna råd."*¹

Låt oss stanna direkt inför det oväntade - påven kommer för att uppmärksamma 500-årsjubileet av Martin Luthers *"De 95 teserna om avlatens innebörd"*. Det är ett kontroversiellt ställningstagande, och hade varit direkt otänkbart för några årtionden sedan. Även bland påvens närmaste män finns motstånd gentemot detta, bland annat från kardinal Gerhard Müller, prefekt för Troskongregationen, som i den katolska tidningen Catholic Herald i mars 2016 säger *"Reformation is nothing to celebrate"* och att *"Catholics cannot accept that there exist sufficient reasons to separate from the Church"*²

Även från Lutherskt håll kommer kritik mot denna sammankomst, som även uppmärksammar 50 år av luthersk-katolsk dialog. Givetvis finns en rad positiva röster från företrädare för den Lutherska rörelsen, såsom Dr Martin Junge, generalsekreterare för Lutherska världsförbundet, som säger *"I'm carried by the profound conviction that by working towards reconciliation between Lutherans and Catholics, we are working towards justice, peace and reconciliation in a world torn apart by conflict and violence."*³

Låt oss ta ett steg tillbaka och reflektera över denna händelse. Från både Lutherskt och Katolskt håll finns företrädare som hyllar de gemensamma ansträngningarna. Den centrala frågan är därför – **var leder dialogen mellan dessa båda parter?**

Påve Franciskus är, i likhet med sina företrädare, mycket tydlig.

"There are those who believe they can maintain a personal, direct and immediate relationship with Jesus Christ outside the communion and the mediation of the Church. These are dangerous and harmful temptations. These are, as the great Paul VI said, absurd dichotomies."

Påve Franciskus, Allmän audiens den 25 juni 2014⁴⁵

¹ <http://www.katolskakyrkan.se/pavens-besok>

² <http://www.catholicherald.co.uk/news/2016/03/31/reformation-is-nothing-to-celebrate-says-cardinal-muller>

³ <https://www.lutheranworld.org/news/press-release-joint-ecumenical-commemoration-reformation-lund>

⁴ https://w2.vatican.va/content/francesco/en/audiences/2014/documents/papa-francesco_20140625_udienza-generale.html

⁵ Se videoklippet från predikan här: <https://www.youtube.com/watch?v=pmjAjrIE10>

Detta uttalande är inte kontroversiellt – Katolska kyrkan har i årtusenden hävdade att de förmedlar förmedlar frälsningen, och att det inte finns frälsning utanför Katolska kyrkan. Det är inte detta uttalande som är kontroversiellt.

"Ty Gud är en, och en är medlare mellan Gud och människor, en människa, Kristus Jesus, som gav sig själv till lösen i allas ställe."

1 Tim 2:5

Det kontroversiella är att protestantiska kyrkor, både på lokal, nationell och internationell nivå närmar sig Katolska kyrkan. Dessa kyrkor bygger på trossatsen att alla människor kan få uppleva en personlig och direkt relation till Jesus Kristus, genom att be om syndernas förlåtelse. Vår tro bygger inte på ett religiöst system, på metoder eller traditioner. Den stora skiljelinjen är att de följer ett religionssystem som är uppbyggt kring Jesus, medan vår tro bygger på en direktrelation med Jesus Kristus, hörnstenen själv (Ef 2:20).

Enbart detta uttalande är i sig självt nog för oss som kristna att helt ta avstånd från den katolska läran och dess företrädare. Jag som skriver detta brev har själv en personlig relation med Jesus och tänker fortsätta med det även om det skulle vara omöjligt enligt den katolska tron. Påve Franciskus säger vidare att *"you cannot love God outside of the Church"*.⁴

Påvens budskap, både det indirekta budskap han sänder genom att närvara vid uppmärksammandet, och det direkta budskap hans ord förmedlar kommer att vara i linje med "Det behövs nu inga mer protester, vi kan nu enas under en gemensam Kyrka. Protesternas tid är förbi."

Från katolskt håll är motivet för de ekumeniska ansträngningarna tydliga – man vill inkorporera protestantiska kyrkor under Katolska kyrkan, eller åtminstone vinna över deras medlemmar. Men vi är inte enade under Katolska kyrkan, och har inte för avsikt att bli det. Det finns en lång rad centrala katolska trossatser som vi protestanter inte kan enas under, bland annat synen på:

- Petrusämbetet
- Påvens ofelbarhet
- Helgondyrkan
- Ikoner och krucifix
- Katolska sakrament
- Nya synen på enhet och ekumenik
- Marias ställning
- Barndopet
- Läran om skärselden
- Erkännandet av Roms auktoritet
- Etc

Vidare är det centrala lärosatser för en katolik att Kyrkan är Guds röst på jorden, att präster kan ge syndernas förlåtelse och att påven är Herrens ställföreträdare och de kristnas högste ledare på jorden. Påven sitter, enligt Katolska kyrkan, på Petrus stol och är hans direkta efterträdare. Katolska kyrkan skriver själva följande om deras källor:

"Den katolska tron bygger på Bibeln, traditionen, kyrkans trosbekännelse och lära genom 2000 år och hennes gudstjänstliv och liturgi."

Stockholms katolska stift⁶

Det är en av huvudanledningarna att vi inte kan böja oss under Katolska kyrkan tron, eller stå passiva gentemot det inflytande som påven har.

Katolska kyrkan förmedlar frälsning dels under sina mässor, dels under bikten i samband med bön om förlåtelse. Detta står i motsats till Bibelns ord om vem som förmedlar frälsning och förlåtelse.

Under bikten förmedlar prästen syndernas förlåtelse, enligt Katolska kyrkan, och exempelvis ger en uppgift att be Fader vår ett visst antal gånger och Ave Maria ett visst antal gånger. Ave Maria är en av de mest centrala bönerna inom katolicismen och har betts under många århundraden.

*Var hälsad, Maria, full av nåd,
Herren är med dig.
Välsignad är du bland kvinnor
och välsignad är din livsfrukt Jesus.*

*Heliga Maria, Guds Moder
bed för oss syndare
nu och i vår dödsstund.
Amen.*

Förlåtelsen och frälsningen sitter inte i orden eller gärningarna! Det sitter i hjärtat. Om man ber bönen 90% av gångerna som prästen uppmanar till – är man då 90% förlåten? Eller 0% förlåten?

Många böcker har skrivits om skillnaderna mellan katolsk tro och klassisk kristen tro. De kommer vanligen fram till att de avviker kraftigt från varandra och att mycket inom den Katolska kyrkan inte bygger på Bibeln utan på hedniska riter, som sedermera övertogs. Utifrån att studera Bibeln kan man se en lång rad saker som ger varningsflagg inom katolicismen.

Jag ser det primärt utifrån ett helt annat perspektiv. Jag delar att man kan komma fram till en lång rad avvikelser mellan vår tro och den katolska tron. När Jesusrörelsen kom till Sverige fick Lewi Pethrus frågan hur han ställde sig till den. Han lät meddela att han skulle återkomma. Efter det besökte han dem, pratade med dess ledare och gav slutligen svaret att han stod bakom dem då han kände igen deras ande. Den ande som finns inom Katolska kyrkan, och den ande i mig som tagit emot frälsning, gör att jag inte skriver under på de katolska trossatserna. Katolska kyrkan har stora likheter med dåtidens fariséer och skriftlärda (härmed benämnda endast "fariséer"). Fariséerna var skriftlärda och mycket insatta i Gamla testamentet. Men Jesus går inte till attack mot någon annan grupp på det sättet som han gör mot fariséerna.

Det som skilde dem åt var att Jesus hade en relation till Fadern. De hade en relation till religionen som de därtill adderade egna stadgar och förordningar till, precis som Katolska kyrkan gjort genom århundraden. De som Jesus var mest emot var fariséerna, dåtidens katoliker, som ville ha ett sken av

⁶ <http://www.katolskakyrkan.se/katolska-kyrkan-i-sverige/katolska-kyrkan-en-snabbkurs>

gudsfruktan men inte veta av dess kraft. Det som gör att jag tar helt ställning emot katolicismen är att jag inte ställer mig bakom en död religion. Jag ställer mig bakom en levande relation till Jesus.

Jesus attackerade fariséerna för att de ålade människor villkor och krav som de inte kunde följa. Religionen de hade var död, trots att de hade samma urkund som Jesus själv, Gamla testamentet. Fariséerna ville inte känna av Jesu kraft. Medan Jesus än idag botar människor, driver ut demoner, helar äktenskap och förändrar människors livssituation så har Katolska kyrkan byggt upp ritualer kring den kristna tron och en egen liturgi, men utövar inte evangeliets kraft.

*"De skall älska njutning i stället för Gud och ha ett sken av gudsfruktan men förneka dess kraft. **Håll dig borta från dem!**"*

2 Timoteusbrevet 3:4-5

Konklusion av detta stycke

Inom de flesta religioner finns Jesus med som profet, guru eller något annat, men det är inte samma Jesus som frälst mig. När påven helt sonika säger att det inte går att ha en relation till Jesus, och därtill att detta är direkt farligt, så konstaterar jag att inte heller den Katolska kyrkan predikar samma Jesus som jag tror på och har en direkt relation med som Herre och Frälsare.

Vem är skökan i Bibeln?

Vid en första anblick går det att förväxla bilden av en brud och bilden av en sköka. Båda begreppen ska ses i ljuset av Bibelns vokabulär. De två är inte artskilda – såsom att jämföra en brud med en bil. När Bibeln pratar om begreppen brud respektive sköka så finns det i båda fallen en symbolik till en kvinna. Bruden är helig, avskild och dedikerad till en person. Skökan symboliserar att hon är tillgänglig för alla och utan lojalitet till en enda. Den ena öppnar sig för alla, den andra stänger sig för alla utom Kristus.

När Bibeln talar om bruden respektive skökan så är det i termer av den Heliga Bruden och den stora skökan. Skökans natur bryter mot de bibelord där Gud befäller oss att *"...inte ha andra gudar vid sidan av mig"* och Jesu anspråk på att vara *"vägen, sanningen och livet"*.

Bibeln talar om skökan på ett antal ställen, bland annat i Uppenbarelseboken kapitel 17-18. En historiskt vanlig tolkning av vem eller vad som här beskrivs som skökan är just den Katolska kyrkan. Detta har varit en vanlig tolkning under århundraden, och delas bland annat av följande reformatorer, teologer och filosofer, för att nämna några:

- John Wycliffe (1324-1384)
- Jan Hus (cirka 1371-1415)
- Martin Luther (1483-1546)
- Jean Calvin (1509-1564)
- Philipp Melanchthon (1497-1560)
- John Knox (cirka 1514-1572)
- William Tyndale (1494-1536)
- John (1703-1791) och Charles Wesley (1707-1788)

Många av de protestantiska samfundet inkluderade även detta i sina bekännelseskriterier. Innan 1500-talets reformation förekom denna åsikt även bland vissa framstående katoliker.

I Uppenbarelseboken 17-18 kan vi läsa följande:

*"Jordens kungar har bedrivit otukt med henne, och dess invånare har blivit berusade av hennes otukts vin... På hennes panna var skrivet ett namn, en hemlighet: det stora Babylon, modern till skökorna och skändligheterna på jorden. Och jag såg att kvinnan var berusad av de heligas blod, av Jesu vittnens blod. Och när jag såg henne blev jag mycket förundrad... Vattnen som du såg, där skökan tronar, de är folk och människomassor och folkslag och språk... Fallet, fallet är det stora Babylon! Det har blivit en boning för onda andar, ett tillhåll för alla orena andar... **Gå ut från henne, mitt folk, så att ni inte tar del i hennes synder och drabbas av hennes plågor.**"*

Katolikerna och muslimerna har, på var sitt håll, men sammantaget förföljt och dödat fler kristna och judar än några andra religioner. Det har skett inte minst under inkquisitionens tid och framåt.

Katolska kyrkan har en fientlig historia till judar och kristna, som innefattar bland annat förföljelse. Vatikanen är inte bara centrum för den katolska tron utan är också en statsapparat, där påven är statschef. Den första icke-muslimska stat som hade en diplomatisk dialog med Yassir Arafat var Vatikanstaten. Det moderna Israel utropades i maj 1948, men det var först under 1993 som formella diplomatiska förbindelser upprättades med Vatikanstaten. När det gäller erkännandet av Palestina var Sverige, näst efter Island, det första västerländska landet att erkänna Palestina (vilket vi får be Gud om förlåtelse för). Därefter följde Vatikanstaten vars erkännande trädde i kraft under 2016. Vatikanstaten har alltid haft en negativ inställning till judar. Det muslimska uttrycket *"First the Saturday people; then the Sunday people."*⁷ kan definitivt även Katolska kyrkan ställa sig bakom.

Vatikanstaten⁸ är en självständig mikrostat belägen som en enklav i den italienska huvudstaden Rom. Vatikanstaten upprättades 1929 genom Lateranfödraget, vilket gav påven och ledningen för den romersk-katolska kyrkan oberoende. Påven har sitt ämbete som kyrkans högste ledare genom att han företräder Heliga stolen, ett internationellt rättssubjekt skilt från Vatikanstaten. Det är genom Heliga stolen som kyrkan upprätthåller diplomatiska relationer med andra stater och internationella organisationer. Vatikanstatens främsta funktion är att tillförsäkra Heliga stolen ett oberoende så att påven och den romersk-katolska kyrkan inte skall vara beroende av någon annan världslig makt, på det sätt som den varit före 1929.⁹

Vatikanbanken¹⁰ grundades 1942 och dess roll är att skydda och administrera egendom avsedd för religiösa och filantropiska ändamål. Banken leds av en president men överses också av fem kardinaler som rapporterar direkt till Vatikanen och Vatikanens statssekreterare. Stor mystik omger banken och dess dagliga verksamhet, varför den ofta kallas för "världens hemligaste bank". Vatikanbanken har anklagats för penningtvätt och en av dess ledare, monsignor Nunzio Scarano, står åtalad för detta brott.¹¹

Vatikanen är alltså inte bara sätet för en religion, utan utgör likväl en egen nation med stark politisk organisation och finansiella resurser bakom sig. I denna egenskap har man genom historien styrt kungar, andra länder och utövat en otrolig makt gentemot många andra länder, vilket Uppenbarelseboken talar om.

⁷ Även om Yassir Arafat inte är upphovsmannen till citatet blev han känd för det. Det är något som man lyckats helt med i t. ex. Betlehem.

⁸ (latin: Status Civitatis Vaticanae; italienska: Stato della Città del Vaticano, i direkt översättning "Vatikanstadens stat")

⁹ <https://sv.wikipedia.org/wiki/Vatikanstaten>

¹⁰ formellt Istituto per le Opere di Religione (IOR), "Institutet för religiös verksamhet", en privat finansiell institution i Vatikanstaten

¹¹ <https://sv.wikipedia.org/wiki/Vatikanbanken>

Konklusion av detta stycke

Katolska kyrkan ska definieras som "modern till skökorna på jorden" och "den stora skökan" som den ekumeniska kyrkan¹² i ändens tid med påven som överhuvud.¹³

Katolska kyrkan öppnar för att alla vägar bär till Rom

Moder Teresa helgonförklarades den 4 september 2016. Hon gjorde ett fantastiskt jobb med att hjälpa kastlösa, fattiga och hungrande i Indien. För det är hon värd en stor eloge. Det är samtidigt intressant att se hennes teologiska ståndpunkt.

Moder Teresa grundade välgörenhetsorganisationen Missionaries of Charity år 1950. År 1984 uttalade sig en av hennes medarbetare, Syster Ann, i en intervju. Moder Teresa, och hennes organisation, har en synkretisk ståndpunkt och menade att man kunde finna Gud i olika religioner.

- *I asked, "Do you believe if the Hindus die believing in Shiva or Ram they will go to heaven."*
- *Ann replied: "Yes, that is their faith. My own faith will lead me to my God, no? So if they have believed in their god very strongly, if they have faith, surely they will be saved."*
- *I asked, "You do not believe they are lost, right?"*
- *Ann replied: "No, they are not lost. They are saved according to their faith. If they believe whatever they believe that is their salvation."¹⁴*

Mot slutet av Moder Teresas liv fick hon en rak fråga från sin vän Naveen Chawla, som senare kom att skriva hennes biografi.

- *Naveen Chawla: "Do you convert?"*
- *Moder Teresa: "Of course I convert. I convert you to be a better Hindu or a better Muslim or a better Protestant. Once you've found God, it's up to you to decide how to worship him"¹⁵*

Dessa kommentarer talar sitt mycket tydliga språk i sig själva, och visar uttryck för den tro som Moder Teresa hade.

"Hos ingen annan finns frälsningen. Inte heller finns det under himlen något annat namn, som givits åt människor, genom vilket vi blir frälsta." Apg 4:12

Under ett tal år 2005 öppnade dåvarande påven Benedictus XVI upp för även att människor som saknar biblisk tro kan bli frälsta, under förutsättning att de söker fred, betjänar samhället och har ett rent samvete. Detta är givetvis ett häpnadsväckande ställningstagande, och står i direkt motsats till Bibelns enkla men tydliga kriterier för frälsning: "Om du därför med din mun bekänner att Jesus är Herren och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, skall du bli frälst."¹⁶

"Whoever seeks peace and the good of the community with a pure conscience, and keeps alive the desire for the transcendent, will be saved even if he lacks biblical faith"
Påve Benedictus XVI, Allmän audiens den 30 november 2005¹⁷

¹² i samarbete med alla övriga religioner, exklusive bibeltroende kristna och messianska judar

¹³ För dig som har svårt att förstå eller smälta detta, eller vill ha påståendet djupare belyst hänvisas till boken "Den stora Skökan" av Lars Enarsson. Inspiration i delar av detta brev har i vissa avseenden hämtats från denna bok. <http://arielmedia.tictail.com/products/böcker>

¹⁴ <http://www.wayoflife.org/database/motherteresafalsehope.html>

¹⁵ "Mother Teresa Touched other Faiths" från Associated Press 7 september 1997.

¹⁶ Romarbrevet 10:9

¹⁷ <https://zenit.org/articles/nonbelievers-too-can-be-saved-says-pope/>

Det torde vara uppenbart för alla att Katolska kyrkan är öppen för all typ av religion. Man till och med helgonförklarar människor med en synkretisk syn. Katolska kyrkan har själva klart uttryckt för den här synen, i synnerhet mot muslimer (se www.obadjamedia.se/brev samt citat från Katekesen nedan).

"Jag är Herren, din Gud, som har fört dig ut ur Egyptens land, ur trädhuset. Du skall inte ha andra gudar vid sidan av mig."

2 Mosebok 20:1

I det första av de tio budorden så befaller Gud att inte ha andra gudar vid sidan om honom – vi ska bara be till Gud. Vi ska inte be till andra gudar. För Vatikanen har det under lång tid varit en viktig fråga med interreligiös dialog. Vid ett antal tillfällen har Vatikanen bjudit in företrädare för andra religioner för att hålla gemensam sammankomst, bland annat där respektive religiös företrädare bett till sin gud. Vatikanen är också en av medgrundarna till organisationen KAICIID¹⁸ vars syfte är att främja interreligiös dialog. Vatikanen har vidare en egen kardinal, Kurt Koch, som ansvarar för och arbetar med Vatikanens ekumeniska relationer.

"Jag är vägen och sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig"

Johannes 14:6

Konklusion av detta stycke

Katekesen lär att också muslimerna, som delar den abrahamitiska tron, också ingår i Guds frälsningsplan.

"Kyrkans förhållande till muslimerna. "Men frälsningsplanen omfattar också dem som erkänner Skaparen, framför allt muslimerna. De bekänner att de har Abrahams tro och tillber med oss den ende och barmhärtige Guden, som skall döma människorna på den yttersta dagen."

Katolska Kyrkans Katekes, 841

Denna lärosats torde vara helt främmande på alla sätt för varje bibeltrogen kristen. Med utgångspunkt i detta blir uttrycket *"Alla vägar bär till Rom"* inte bara ett kulturellt och politiskt ordspråk, utan även en religiös sanning. Det verkar inte vara syndernas förlåtelse och mottagandet av Jesus som frälsare som är den avgörande faktorn, utan att söka Gud utifrån ett mer allmänt begrepp än Bibelns, och därtill vara en god människa. Öppenheten för synkretism bevisar ytterligare den konklusion som redan dragits ovan att *"Katolska kyrkan ska definieras som "modern till skökorna på jorden" och "den stora skökan" som den ekumeniska kyrkan i ändens tid med Påven som överhuvud."*

Sveriges kristna råd (SKR) och Charta Oecumenica

Utöver Lutherska världsförbundet och Katolska kyrkan är även SKR med och bjuder in påven till Sverige. Låt oss titta lite på vad de står för och vilka som är med.

SKR har varit aktiva sedan 1992. Årsmötet är SKR's högsta beslutande organ. Vid årsmötet är alla medlemskyrkor representerade i förhållande till sin storlek. Årsmötet består av drygt 60 ledamöter.¹⁹ SKR består av en sammanslutning av de flesta kyrkor som är aktiva i Sverige fördelade på fyra kyrkofamiljer:

¹⁸ King Abdullah Bin Abdulaziz International Centre for Interreligious and Intercultural Dialogue

¹⁹ <http://www.skr.org/om-skr/organisation/>

- 4 st kyrkor från den lutherska kyrkofamiljen
- 6 st kyrkor från den frikyrkliga kyrkofamiljen:
 - Evangeliska Frikyrkan
 - Frälsningsarmén
 - Ekumeniakyrkan
 - Pingst – Fria församlingar i samverkan
 - Svenska Alliansmissionen
 - Vineyard Norden
 - (Adventistsamfundet är observatör)
- 1 kyrka från den katolska kyrkofamiljen
- 14 st kyrkor från den ortodoxa/österländska kyrkofamiljen

Under 2001 presenterade SKR den svenska översättningen av *Charta Oecumenica*, ett dokument som växt fram i en bred process inom kyrkorna i hela Europa. Den svenska översättningen undertecknades av Missionsföreståndaren inom Svenska Missionsförbundet, Svenska kyrkans ärkebiskop, Hjälpbiskopen vid Stockholms katolska stift samt biskopen vid Serbiska ortodoxa kyrkan. Dokumentet är gemensamt för katoliker, ortodoxa, anglikaner, gammalkatoliker, lutheraner och reformerta. *Charta Oecumenica* innehåller 26 förbindelser som alla kyrkor i Europa är inbjudna till att anta så att "en enda, helig, katolsk och apostolisk kyrka" på nytt ska bli synlig. Ordet katolsk används här för att symbolisera "Kristi kyrkas allomfattande karaktär".

Följande meningar är citat ur *Charta Oecumenica*:

- "Att samråda och träffa överenskommelser med de andra kyrkorna om våra initiativ till evangelisation"
- "Att i den heliga Andens kraft verka för Jesu Kristi kyrkas synliga enhet i en enda tro, som tar sig uttryck i att vi ömsesidigt erkänner varandras dop och lever i eukaristisk gemenskap och även i gemensamt vittnesbörd och gemensam tjänst."
- "Det är viktigt att erkänna de olika kristna traditionernas andliga gåvor, att lära av varandra och så låta sig berikas."
- "För att fördjupa den ekumeniska gemenskapen måste ansträngningarna att nå konsensus i tron ovillkorligen fortgå. Utan enhet i tron finns ingen fullständig kyrkogemenskap."
- "Vi vill intensifiera umgänget mellan kristna och muslimer och kristen-muslimsk dialog på alla nivåer."

Att de olika frikyrkorna erkänner varandras dop och gemenskap är inte speciellt häpnadsväckande. Att däremot Katolska kyrkan förbinder sig att acceptera de lutherska och frikyrkornas dop och gemenskap är förvånande. Stämmer det med verkligheten att Katolska kyrkan går åt detta håll, eller handlar det om en ekumenisk täckmantel för att få de andra kyrkorna att i själva verket närma sig Katolska kyrkan?

Det är, som tidigare nämnts, en vanlig tolkning att det är Katolska kyrkan som avses när Bibeln talar om skökan. Genom att acceptera denna typ av dokument bakbinder SKR sig själva och släpper in villolära till sina medlemskyrkor. Hur ska man då hantera Katolska kyrkan? Ha en dialog, diskutera och acceptera dem? I Uppenbarelsebokens 18 kapitel talas det om Babylons fall, och där är uppmaningen tydlig: "**Gå ut från henne...**" Den uppgift som Jesus gett hans församling

överensstämmer inte med det arbete som SKR utför och står för. De öppnar egentligen bara upp för villolärar och andra religioner, inte minst katolicismen och islam²⁰.

I dagens samhälle är det populärt att förespråka dialog och ömsesidig förståelse. Det är vanligt i alla sammanhang, och i många fall i samhället löser det konflikter och är en bra väg framåt. Bibeln ger oss dock inte dessa instruktioner när det kommer till hur vi ska förhålla oss till andra religioner. Jesus själv tog avstånd från fariséerna med yttersta tydlighet.

Det är farligt med konstellationer som bygger på principen om minsta gemensamma nämnare. Det tar udden av allting – och evangeliet är allt annat än uddlöst.

När lärjungarna frågar Jesus om tecknet på hans återkomst och den här tidsålderns slut så svarar han:

”Jesus svarade dem: Se till att ingen bedrar er.”

Matteusevangeliet 24:4

Religiösa rörelser som Hare Krishna bedrar ingen kristen, då det är för långt bort från vår tro. I många sammanhang är det mest vilseledande det som ligger nära sanningen, men avviker på de avgörande nyckelpunkterna. Katolska kyrkan är snarlik i många avseenden, men den bakomliggande tron gör den till en sköka och inte till en brud.

När Jesus uppenbarar sig för Johannes på ön Patmos så beskrev han sju dåvarande församlingar (Uppenbarelseboken kap 2-3). Han talade om varje församlings potential, risk, möjligheter och karaktäristik. Den sista församlingen som nämns i Uppenbarelseboken är Laodicea, som också symboliserar församlingen i den sista tiden. Han varnar för denna församling, och säger:

”Jag känner dina gärningar. Du är varken kall eller varm. Jag skulle önska att du vore kall eller varm. Men eftersom du är ljum och varken varm eller kall, skall jag spy ut dig ur min mun. Du säger: Jag är rik, jag har vunnit rikedom och behöver ingenting, och du vet inte att just du är eländig, beklagansvärd, fattig, blind och naken.”

Uppenbarelseboken 3:15-17

Församlingen menade att de var rika, vilket är fallet i synnerhet inom Katolska kyrkan, men även i stor utsträckning inom Svenska kyrkan och frikyrkorna. Kyrkan är idag i vissa avseenden en stor, ljum kropp. Anledningen till att villolärar kan smyga sig in inom frikyrkan är även här på grund av ljumhet och att vi inte fullt ut låter evangeliets kraft verka. Många tycker att gudsfruktan låter trevligt, medan det finns församlingar som mer liknar Rotaryklubbar än församlingar, men hade de varit med i Rotary hade de blivit uteslutna för att de är för passiva. Det är precis det skedet man ser i församlingen idag. Eftersom många församlingar inte har frälsningsinbjudan regelbundet, stark bön och håller sig till Ordet så får de inte del av evangeliets kraft, och därför har man heller ingen urskilningsförmåga. Då kan Katolska kyrkans inflytande även tränga djupt in i frikyrkorna.

Konklusion av detta stycke

Personligen har jag mina rötter inom Pingströrelsen, med en mellanperiod på cirka fyra år inom Trosrörelsen. Det är med djup sorg jag ser att mina ledares ledare i skymundan, och inte i det offentliga ljuset, inom SKR och på annat sätt, öppnar upp sig för den villfarelse som Katolska kyrkan är. Det gör mig förvånad, besviken och ger en känsla av att bli förrådd. Eftersom SKR är delaktig i

²⁰ För fakta och bevismaterial angående detta påstående, se www.obadjamedia.se/brev

värdskapet för påvens besök i Sverige önskar jag i första hand att alla frikyrkoförsamlingar unisont lämnar SKR. Om så inte sker, att din och min församling lämnar det samfund vi är verksamma inom och blir fristående som därefter kan skapa nya bibeltrogna konstellationer tillsammans.

Bruden och dess uppgift

Församlingens huvuduppgift är att förmedla frälsning, utifrån Jesu missionsbefallning. Den församling som vid sina sammankomster inte bjuder in till frälsning har missat eller inte förstått sin uppgift. Varje gång man samlas i församlingen ska man bereda möjlighet till frälsning.

En annan huvuduppgift församlingen har är bön. Bönen går att dela upp i fem olika typer av bön:

- Personlig bön
- Bön inom familjen (*"if you pray together you stay together"*)
- Bön inom församlingsledningen
- Bön med hela församlingen regelbundet, gärna exempelvis 1 gång/månad
- Be i en speciell kraftsamlingsbön vid extraordinära händelser

Bönen ska även uppfylla en rad andra viktiga uppgifter, såsom att be för sjuka, frisätta från demoniskt förtryck etc.

En av församlingens andra viktiga uppgifter är att lära ut Ordet. Det finns i sanning ett behov av en förstärkning av reformationen. Protesten borde vara ännu högre i dagsläget. Vi kommer stå upp och definitivt inte böja oss för Katolska kyrkan eller anse att protesten är över.

Ordet är för oss fullständigt centralt. Vi ställer oss bakom Bibeln, som är vårt rättesnöre. Det skiljer bruden och skökan. Det skiljer oss från liberalteologiska tankar och andra influensströmningar. När Peter Halldorf säger att *"Maria är viktigare än Bibeln"*²¹, då delar vi inte samma tro.

"Jesus svarade: "Det står skrivet: Människan lever inte bara av bröd, utan av varje ord som utgår från Guds mun."

Matteusevangeliet 4:4

Detta bibelord står i direkt kontrast till Peter Halldorfs ord att *"Maria är viktigare än Bibeln"*. Det ger inte uttryck för två olika synsätt på Guds ord, utan det är inte ens samma tro. Den ena är baserad på en relation med Jesus och förlåtelse för vad han gjort för mig, den andra kommer utifrån ett efterföljande av skökan och den religion som byggs runt detta under århundraden.

En sak som Luther förespråkade var att Bibeln skulle översätta till språk som folk förstod – inte bara latin. Katolska kyrkan har inte varit intresserad av att lära ut vad Ordet säger. De har använt språk som gemene man inte förstår. Språkfrågan var en stor kontrovers i Luthers fall, och hans översättning av Bibeln till tyska, och därmed att tillgängliggöra Skriften för folket, ledde till att han blev bannlyst. Centralt för Katolska kyrkan är inte att undervisa i Bibelns texter, utan att lära ut ritualer, traditioner, sakrament och mycket annat. I vår tro är relationen med Gud det centrala, vilket man får uppleva genom bönen och Ordet. Katolska kyrkan motsätter sig att lekmän läser direkt ur Skriften utan vägledning. Därför läser många katoliker mycket om Skriften, såsom Katekesen. Vi protestanter tror att när vi läser så leder Den Helige Ande oss att förstå Ordet, till uppbyggelse, vägledning, gemenskap med Gud samt inte minst att ta del av Guds löften och vandra i dem.

²¹ <http://ekumeniskakommuniteten.se/fastebloggen/2015/08/14/ett-liv-med-gud>

Inför Johannes Paulus II besök i Sverige i juni 1989 gick församlingen Livets ord in i bön och fasta under två dagar. Se bilagan "Vad i hela världen har påven i Uppsala att göra?" från Ulf Ekman som skrevs vid det tillfället. Livets ord hade vid den tidpunkten en stor bibelskola, och de elever som kom till bibelskolan fick under de första dagarna göra upp med sin tidigare synd. Det kunde handla om allt från att avsäga sig homosexualitet, ockultism eller katolska tro. Man tog då, i juni 1989, ansvar för hela landet i bön och bröt det inflytande som påven hade med sig. Vid besöket i oktober 2016 kommer inte Livets ord kraftsamla till ett böneupprop, då Livets ord ståndpunkt har förändrats och numera förhåller de sig positiva till Katolska kyrkan och katolska trossatser.

Vi som kristna har våra rötter i Gamla testamentet, liksom judarna. Vår Gud är Abrahams, Isaks och Jakobs Gud, som inte har något gemensamt med muslimernas Allah. Våra kristna rötter utgår inte från kyrkofäderna utan Gamla testamentet. Utifrån det har vi fått ett nytt och bättre förbund, genom det Jesus fullbordade på Golgata kors. Därifrån, och ingen annanstans, utgår hörnstenen för vår tro.

Konklusion av detta stycke

Därför måste du som kristen ledare och profil i Sverige ta ett ansvar för detta! Numera kommer inte Livets ord att uppmana till bön, och därför åligger det den övriga kristenheten att be emot det katolska, demoniska inflytande som kommer in över landet från den 31 oktober 2016.

Konklusion

Den välkände amerikanske evangelisten och pastorn David Wilkerson skrev i boken "Synen" från 1973 följande:

"En världsomspännande superkyrka bildas genom en union mellan liberala ekumeniska protestanter och den romerska katolska kyrkan. De gör även gemensam sak politiskt. På detta sätt blir denna kyrka en av de mäktigaste religiösa faktorer i världen. Denna superkyrka blir andlig endast till namnet. Man använder fritt Jesu Kristi namn, men är i själva verket antikristlig och politisk i sin verksamhet. Denna mäktiga kyrkounion kommer att engagera sig djupt i socialt arbete, väldiga välgörenhetsprogram och filantropisk verksamhet. Dess ledare gör storordiga uttalanden om vikten av att fylla alla människans behov och man kallar folk till förnyat intresse för sociala problem, politisk intervention och vidgat inflytande i världsfinanserna."

Denna syn går nu helt i sin uppfyllelse mitt framför ögonen på oss genom Katolska kyrkans / skökans arbete med att försöka passivisera och dra in församlingen i den villfarelse de själva lever i.

Våra ledares ledare sviker oss och bedrar oss när de går i förbund med Katolska kyrkan, via Sveriges kristna råd, vilket gör mig otroligt ledsen och sårad. Därtill vet jag att många av dem stödjer ett närmande till Katolska kyrkan eller rent av synkretism. För att vi ska kunna vara det salt i mörkret som Jesus säger att vi ska vara (Matteusevangeliet 5:13) så förutsätter det inte att vi är felfria utan att vi är fullständigt beroende av Jesus. Genom hans korsdöd och förlåtelse har våra synder blivit utplånade och vi har blivit rättfärdiggjorda.

Under författandet av detta brev har det känts som när Elia flyr ut i öknen efter kampen mot Baal-profeterna. Elia känner i förtvivlan *"Jag ensam är kvar..."*²² men Herren låter honom veta att *"Jag har lämnat kvar i Israel sjutusen män som inte har böjt knä för Baal"*²³. Jag är fullt medveten om att precis som Elia inte var ensam så är jag inte ensam i denna ståndpunkt. Vi måste ställa oss upp och proklamera evangeliet utifrån sanning och nåd, och **be** för vårt land. Bara sanning gör oss dömande, utan vi måste fullt ut leva i både sanning och nåd. Sanningen måste gå hand i hand med nåden. Det finns saker som är fel och synd, och det måste vi kalla synd med tydlighet. Men det finns också förlåtelse. Det finns en väg till Herren och Jesus har sagt att vi ska gå ut och förkunna den. Vi måste evangelisera såväl Katolska kyrkan som muslimer, då de behöver frälsning precis som vilken annan ofrälst människa som helst.

Sveriges framtid ligger inte hos våra politiker utan hos oss kristna. Vi måste vara starka och uthålliga i vår tro och inte bli bedragna av de många villoläror som finns. Vi måste ta vårt uppdrag på allvar och ständigt missionera och evangelisera, men också **be** och helt leva utifrån Ordet och Ordet allena. När lärjungarna frågade om vad som skulle vara signifikant för den sista tiden så var det första Jesus sade var att vi skulle vara vaksamma så att vi inte blir bedragna. Katolicismen är en villfarelse och dess budbärare evangeliserar gärna inom frikyrkorna och bland kristna, för det är den målgrupp man vill bedra. När Jesus uppenbarar hur den sista församlingen ska vara i ändens tid, vilken vi lever i, var det i form av Laodicea. Många kyrkor och kristna kommer att bli ljumma, men det innebär inte att din församling sållar sig till den skaran - ni kan vara brinnande för Jesus! Vi vet ju slutresultatet och det är att Jesus redan har vunnit seger på Golgata kors och i den segern kan och skall vi vandra.

Detta brev finns tillgängligt på vår hemsida i PDF-format, på både svenska och engelska, på www.obadjamedia.se/brev respektive www.obadjamedia.se/letters.

Gud välsigne dig och din församling!

Med vänlig hälsning,

Kjell-Roger Holmström

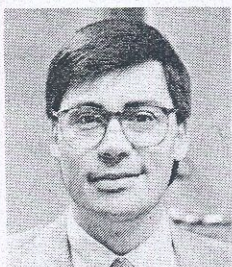
www.obadjamedia.se

Obadja Media
Söderbyvägen 2C
195 60 Arlandastad

²² 1 Kungaboken 19:10

²³ 1 Kungaboken 19:18

Vad i hela världen har påven i Uppsala att göra?

Skandinavien rus-
tar sig för påve-
besök. För första
gången i påvedö-
mets historia be-
söker en påve
Sverige. Kom-
mentarer i kristna
tidningar och

dagspress är uppsluppet positiva. Man
verkar känna sig smickrad av så cele-
bert besök. Bland kristenheten verkar
besöket ses som något positivt, inte
minst med tanke på de böcker om
påven som nu har kommit ut på
kristna förlag.

Tre platser i Sverige skall besökas:
Stockholm, med mäsas i Globen, Vad-
stena, där Sveriges enda katolska hel-
gon verkade, och Uppsala.

Den katolske biskopen i Stockholm,
uttalade sig i en intervju om nödvän-
digheten av att påven besöker Uppsa-
la. Självklart kan man tycka, eftersom
ärkebiskopen, Nordens största dom-
kyrka, en rad kyrkliga och frikyrkliga
institutioner, en diger teologisk fakul-
tet m m finns i Uppsala. Men det var
inte detta den katolske biskopen an-
förde som skäl, utan det faktum att det
var i Uppsala, nämligen på Uppsala
möte 1593, som Sverige blev ett
evangeliskt-lutherskt land. Därför är
det viktigt för påven att komma till
Uppsala, enligt den katolske stock-
holmsbiskopen.

Kurian i Rom har uttalat sig och sagt
att påven inte kommer till Sverige som
en slags Billy Graham på korståg, utan
för att träffa sina trogna. Det må så
vara, men varför då Uppsala. Jo, därför
att före reformationen var Sverige ett
katolskt land. Påvens överhöghet och
makt sträckte sig långt upp, från Rom
ända till Norden. Romersk-katolsk tro
och praxis rädde över Sverige.

Reformatöriska sanningar

Detta inflytande bröts i och med Lut-
hers reformation som nådde Sverige

genom Olaus Petri. Den evangeliska
läran stadfästes som Sveriges rikes tro i
Uppsala, februari 1593. Man slog fast
att, tvärtemot den katolska tron, skulle
man hålla sig enbart till "Guds rena
och saliggörande ord" och hålla sig till
de grundläggande reformatöriska san-
ningarna, såsom a) "skriften allena"
b) "nåden allena" och c) "tron allena".
Man tog skarpt avstånd från "alla de
päviskas . . . villfarelser." Detta beslut
ledde Sverige i en helt annan riktning,
bort från påvedömet överhöghet och
katolsk gärningslära. Därför är det
viktigt att påven kommer till Uppsala!

Påven har inte för en minut ändrat
alla de grundläggande katolska dog-
mer som den romerska kyrkan i århund-
raden har bevarat. Inte heller har han
ändrat på sin uppfattning om att vara
ofelbar när han talar å ämbetets väg-
nar eller på sitt anspråk att som "Kristi
ställföreträdare" på jorden kunna göra
anspråk på varje nation i världen.

När påven kommer, kommer han att
kyssa svensk jord. För många ter sig
detta som en gest av ödmjukhet. Men
egentligen är det något helt annat. Det
är ett anspråkstagande av det land han
beträder. Varje statsbesök han gör är
ett anspråkstagande att landet skall
komma under "den heliga stolen".

"Skingrade bröder"

I Sveriges religiösa "ekumeniska" kli-
mat välkomnas en större gemenskap
med den romersk-katolska kyrkan.
Företrädare för i stort sett varje sam-
fund skall gå i procession i Uppsala
domkyrka och påven kommer att utta-
la sin välsignelse i gudstjänsten där.
Från påvens sida har ekumenik alltid
varit betydelsefull. Men för den ro-
merska kyrkan har detta alltid betytt
att de "skingrade bröderna" skall kom-
ma tillbaka till "moderkyrkan" i Rom.
Detta är den ekumenikens egentliga
mening!

Vad är det alltså för spel som pågår
framför tusentals troendes ögon? Ser

man på påvedömet historia, har det
alltid stått emot, stoppat och krossat all
väckelsekristendom i alla tider. Katol-
ska kyrkan har i århundraden besudlat
sina händer med martyrer som Savo-
narola, Huss, Tyndale m fl. De katol-
ska dogmerna är inget annat än gär-
ningslära, falsk religiositet och vidske-
pelse.

När kristendomen blev statsreligion,
genom kejsar Konstantin på 300-talet
efter Kristus, skedde en mycket olyck-
lig utveckling. Man gick från väckelse-
kristendom till en religiös-politisk
maktapparat. Från andefyllda tjänste-
gävor gick man till biskopar, kardina-
ler och påvar som fick sin makt från
staten. Man började använda yttre
maktmedel istället för andlig auktori-
tet. En av kyrkohistoriens mest anse-
da katolska kyrkofäder Augustinus,
menade på fullt allvar att villolärare
skulle man skicka armén på. Yttre
maktmedel blev alltså vägen att upp-
rätthålla lära och praxis.

Munkar och nunnor

Ganska snart växte munkväsendet
fram. En av grundpelarna i munkvä-
sende och ordensväsende är askesen.
Genom att ta avstånd från och förakta
det materiella och spåka sig från det
jordiska skulle man uppnå det him-
melska. Munkar och nunnor kunde
t o m samla poäng genom sina liv, som
kunde komma andra människor till
godo för deras frälsning.

Askas är inget kristet. Det är gnosti-
cismen som föraktar det materiella.
Kristendomen ser allt skapat som en
gåva av Gud och föraktar inte Guds
gävor utan förvaltar dem. 1 Tim 4:1-3
talar om att det är demoner som
inspirerar lärar som föraktar och för-
kastar äktenskapet.

Grundläggande i den katolska tron
är gärningsläran i sakramenten.
Genom att använda sakramenten får
man del av Guds nåd, och hjälp att
komma till himlen. Men det är inte

Kommentaren

dop, nattvard eller något annat av de katolska sakramenten som frälser en människa. En människa blir frälst av nåd allena, genom tron på Jesu verk på Golgata. Endast genom att i tro ta emot vad Gud har gjort i Kristus på Golgata, kan en människa bli född på nytt. Det är omvändelse och pånyttfödelse som gör att människor blir lemmar i Kristi kropp, inte dop, mässor och påvliga välsignelser.

Jesu fullbordade verk på Golgata. Bakom hela detta bedrägliga system finns religiösa andemakter som har en enorm påverkan på människor. Frågan är hur många människor som genom madonna-tillbedjan har gått evigt förlorade, istället för att genom tron på Jesus allena, komma till himlen.

Överallt dit påven kommer sprider han Maria-kulten och madonna-till-

Wesley m fl, kallat henne för den stora skökan som dricker de heligas blod. Huruvida hon är identisk med den stora skökan i Uppenbarelseboken kan jag inte uttala mig om, men en sak är säker, många drag, genom historiens gång, och idag, påminner om det.

I detta religiösa system finns det naturligtvis människor som är frälsta. Världens största pingstsamfund är katolska kyrkan. Det finns många andedöpta Jesus-troende där. Men de är människor som Gud av nåd har frälst, i ett system som är fullt av religiösa andemakter. Det är dessa andemakter som gärna skulle vilja återerövra områden som de har tappat. Som troende är det viktigt att i anden ta en stark ställning. Jesus älskar alla människor och det gör vi också. Men den kamp vi har att kämpa är inte en kamp emot kött och blod, utan mot andefurstar och andemakter i himlarymderna.

Rening i Jesu blod

Det är tragiskt att se, att intellektuella, sekulariserade kristna med glädje tar emot ett religiöst system som är antikristligt. De riter och processioner som utförs drar inte ner Guds härlighet, de öppnar för religiösa andemakter. Det enda som kan rädda Sverige är reningen i Jesu blod, inte falsk ekumenik.

Därför tar vi en stark ställning i andevärlden och binder upp allt orent inflytande över de nordiska länderna och begär att det som de religiösa andemakterna önskar skall gå om intet. Vad Sverige behöver är inte mer religiositet, utan överflödande liv i Kristus Jesus, genom människor som själva blivit renade i Jesu blod och upplevt vad det innebär att leva i kraft av Jesu seger.

Församlingen är inte på väg tillbaka till religiös fångenskap, utan på väg ut i mer frihet och mer av Guds härlighet och kraft. Guds härlighet, inte religiositet och humanism, kommer att präglade henne starkt under 90-talet.

Ulf Ekman

"Överallt dit påven kommer sprider han Maria-kulten och madonna-tillbedjan. I europeiska länder sker det på ett mer intellektuellt och sofistikerat sätt..."

Vidskepelse

Genom sakramentstron utbreddes en väldig vidskepelse som yttrade sig i helgondyrkan, fetischer, fabler, sägner och religiösa traditioner. Allt ifrån vaxljus, krucifix och madonnor, till klädedräkter och ett otal högtidsdagar utvecklades. Allt detta smyckade det kyrkliga livet och invaggade människor i en falsk säkerhet om att få komma till himlen, om man bara deltog i sådant.

Men vägen till himlen går inte genom allt detta utan enbart genom

bedjan. I europeiska länder sker det på ett mer intellektuellt och sofistikerat sätt än i andra delar av världen, där man mer öppet har blandat Mariadyrkan med inhemska ockultism.

Ockulta inslag

Den romerska kyrkan är full av ockulta inslag och har sina rötter i mycket falsk religiositet. Man har också oerhörda maktanspråk och har i alla tider förföljt väckelser. Därför har troshjältar i alla tider, såsom Johan Huss, Luther,